

104
5. júní

AUGLÝSING

um viðauka við gjaldskrá landssímans.

1. gr.

Heimili póst- og símamálastjórnin að 1. fl. B-stöð sé opin lengur en hinn venjulega rekstrartíma, greiði notendur eða hreppsfélagið helming aukinnar starfsmannabóknunar fram til kl. 22 og $\frac{3}{4}$ kostnaðar eftir þann tíma.

2. gr.

Gjaldskrá þessi er sett samkvæmt 12. gr. laga nr. 30 27. júní 1941, um fjarskipti.

Samgöngumálaráðherrann, 5. júní 1945.

Emil Jónsson.

Guðmundur Hlíðdal.

105
6. júní

PRÓFREGLUGERÐ

fyrir stýrimannaskólann í Reykjavík.

Samkvæmt lögum nr. 69 12. apríl 1945, og reglugerð 27. apríl s. á., um stýrimannaskólann í Reykjavík, eru hér með settar eftirfarandi reglur um tilhögun á prófunum og hvað til þeirra útheimtist.

I. KAFLI

Ákvæði ýmislegs efnis.

1. gr.

Burfararpróf skulu haldin í apríl—maimánuði ár hvert.

2. gr.

Vilji maður ganga undir burfararpróf skólans, án þess að hafa stundað þar nám, skal hann senda ráðuneytinu beiðni um það minnst 2 mánuðum áður, og skulu beiðinni fylgja vottorð um, að umsækjandi fullnægi þessum kröfum:

1. Að hann fullnægi kröfum reglugerðar um siglingatíma.
2. Að hann hafi þá sjón, heyrn og málfæri, sem staðan heimtar.
3. Að hann kunni sund.
4. Að hann sé eigi haldinn af neinum næmum sjúkdómi eða líkamskvilla, er orðið geti öðrum skaðvænn.
5. Að hann hafi óflekkað mannorð.
6. Skirnaryvottorð.

Svo skal hann og senda vottorð um þann undirbúning, er hann hefur fengið.

3. gr.

Á tilteknum degi og stundu skulu prófsveinar mæta í stýrimannaskólanum og hafa með sér sjókort, pappír og öll þau hjálpartæki, sem þarf til úrlausnar skriflegra verkefna. Orðabækur mega prófsveinar ekki hafa við úrlausnir stíla, og einungis töflubækur við úrlausnir í skriflegri stærðfræði.

4. gr.

Við burtfararprófin skulu, auk kennarans, sem prófar, vera tveir prófdómendur í hverri grein, og skipar ráðuneytið til þess sérfræðinga eftir þörfum. Það skipar einn þeirra formann prófnefndar.

Munnleg próf skulu haldin í heyranda hljóði.

5. gr.

Hinir skipuðu prófdómendur tiltaka prófverkefnin, hvorir í sinni grein, og skal hvert af skrifllegu verkefnum vera í svo mörgum eintökum að minnsta kosti að hver prófsveinn fái eitt.

6. gr.

Við skriflegt próf fá allir prófsveinar, sem ganga undir sams konar próf, sömu verkefni. Eigi má rita fleiri en eitt verkefni á sama blaðið, en vera má verkefnið í fleiri liðum.

Tekið skal fram, hve margar einkunnir séu gefnar fyrir verkefnið, svo og hve langur tími veitist til úrlausnar. Lengri úrlausnartíma má enginn hafa.

7. gr.

Nú þykir prófsveini eitthvað ógreinilegt í verkefninu, og getur hann þá snúið sér til eftirlitsmanns.

8. gr.

Meðan á skriflega prófinu stendur, mega engir aðrir en prófsveinar og eftirlitsmenn vera í prófstofunni. Kennarar skólans mega ekki vera eftirlitsmenn, að minnsta kosti ekki við þær greinir, sem þeir hafa kennt. Eftirlitsmenn bera ábyrgð á, að engum brögðum sé beitt við prófið. Þeir skulu vera tveir í hverri prófstofu. Hinir skipuðu prófdómendur eru eftirlitsmenn. Ef prófdómendur eru eigi eins margir og eftirlitsmenn þurfa að vera, þá skipar ráðuneytið eftirlitsmenn eftir þörfum.

Sannist það, að prófsveinn reyni að fá hjálp, láti hjálpa sér, eða hjálpi öðrum, skal honum þegar vikið frá prófi, og skal svo álitíð, að hann hafi eigi staðizt prófið.

9. gr.

Nú gengur prófsveinn frá prófi og kennir sjúkleik um, en sannar síðar með læknisvottorði, að hann hafi verið veikur, og má þá prófa hann í því, sem hann átti ótekið próf í, jafnskjótt og því verður viðkomið á sama próftíma.

10. gr.

Sannist það, að prófsveinn hafi hegðað sér ósæmilega við prófið, getur formaður prófnefndar vikið honum frá prófinu.

11. gr.

Áður en prófið byrjar, skal prófnefndin semja próftöflu, er skal undirrituð af formanni prófnefndarinnar og fest upp í stýrimannaskólanum, minnst degi áður en prófið byrjar. Skulu prófdómendur og prófsveinar mæta stundvíslega eftir þessari töflu.

12. gr.

Munnlegar spurningar skulu vera tveimur fleiri en prófsveinar. Við prófið dregur hver prófsveinn sínar spurningar. Prófsveinar skulu prófaðir eftir staf-rófsröð. Ef tveir eða fleiri hafa sömu nöfn og feðraheiti, skal aldur ráða, og skal sá eldri prófaður fyrir.

105
6. júní

13. gr.

Fyrir svör við hverri spurningu eða verkefni, skulu prómdómendur gefa einhverja af einkunnum þeim, er hér segir: 8, 7%, 7½, 7, 6%, 6½, 6, 5%, 5½, 5, 4½, 4½, 4, 3½, 3½, 3, 2½, 2½, 2, 1½, 1½, 1, 0.

II. KAFLI Prófkörður.

14. gr.

Til fiskimannaprófs útheimtist:

Stærðfræði (skrifleg):

1. *Reikningur: Kunnátta í fræðinni um heilar tölur, almenn brot, tugabrot, hlutföll talna, veldi og rót og notkun logaritma.* Tugakerfið, samlagning, frádráttur, margföldun og deiling með heilum tölum, almennum brotum og tugabrotum. Að finna eina óþekkta stærð í jöfnum. Þekking á veldi talna og tvíveldisrótaráutdrætti. Einfaldur prósentureikningur. Reikningur með logaritmum.
2. *Flatarmálsfræði: Beinar línur. Horn. Hringurinn. Marghyrningur. Sporbaugur. Reglur um hliðar og horn í þríhyrningum og samhliðungum. Rétthyrndur þríhyrningur. Einslaga og samfalla þríhyrningar. Flatarmál hrings og marghyrninga. Uppdráttur og útreikningur flatarmáls einföldustu flata.* Þekking á flötum þríhyrningum, ferhyrningum, sporbaugum, kúlum og sparbaugskúlum. Kunnátta í að skipta beinum línunum, að draga upp og fella línu beint niður á aðra, að draga línu samhliða annari beinni línu, að afmarka horn, er sé jafnstórt öðru tilteknu horni, að skipta horni í tvo jafnstóra hluta, að skipta hring í 2, 4, 6 eða 8 jafnstóra hluta.
3. *Þríhyrningafræði: Þekking á grundvallaratriðum þríhyrningafræðinnar og á útreikningi flatra, rétthyrndra þríhyrninga samkvæmt henni.* Þekking á hornaföllum og notkun þeirra við útreikning á flötum, rétthyrndum þríhyrningum.
4. *Rúmfræði: Útreikningur rúmtaks ferstrendings og sivalnings.*

Siglingafræði (munnleg og skrifleg):

1. *Þekking á jarðarhnettinum, lögun hans og stærð, bauganeti hans, lengd og breidd; kompáslinur og kompásstrik.*
Skyn á miðjarðarbaug, jarðarás, jarðskautum, lengdarbaugum, breiddarbaugum, lengd, breidd, breiddarmun, lengdarmun, afviki, kompáslinum og kompásstrikum.
2. *Þekking á kompásnum og notkun hans, á misvisun og halla (inklination), segulskekkju og hvernig hún verður fundin með jarðlægum athugunum; þekking á hallasegulskekkju; kunna að finna misvisun eða segulskekkju viks- (amplitude-)athugun sólar og með azimutathugun sólar eða stjarna og staðar-ákvarðanir með radiómiðunum.*

Grein á segulmagni, segulnál, hinum ýmsu hlutum kompássins og mismunandi kompástegundum, misvisun og misvisunarlínunum, halla og hallalínunum, segulskekkju og helztu orsökum hennar, hvernig hún verði fundin af stefnunum og miðunum á sjókortum, enn fremur grein á segulskekkjutöflum og stýristöflum, notkun þeirra og tilbúningi. Misvisun og segulskekkju skal finna með því að miða sólina, þegar hún ris eða rennur, eða með því að mæla hæð sólarinnar eða fastastjörnu og miða hana samtímis. Misvisun og segulskekkju skal og finna með því að miða pólstjörnunna og finna azimut hennar úr veiðeigandi töflum. Þekking á orsökum hallasegulskekkju, og hvernig hún verði fundin og notuð. Þekking á miðunarspjaldi, misvisun og breytingum á henni, á halla, breytingum á honum og áhrifum hans á kompásinn. Skyn á hinum ýmsu teg-

undum segulskekkju, orsökum hennar og breytingum á henni. Upp á radiómið- **105**
anir skal heimfæra viðeigandi leiðréttingar og finna með þeim staðarlinur 6. júní
fyrir skipið.

3. *Þekking á sjókortum, innihaldi þeirra og notkun; að búa til vaxandi kort.*

Grein á aðalreglum um gerð sjókorta eftir Mercatorsaðferð, mælikvörðum þeirra og línun, hvað standa eigi á sjókortum, og hvernig þau eru notuð. Þekking á helztu aðferðum við tilbúning vaxandi sjókorta eftir Mercators aðferð og á mismunandi mælikvörðum þeirra.

4. *Þekking á skriðmæli, vegmæli, grunn- og djúplóði; þekking á leiðarreikningi, straumi; að setja stefnu skipsins og að finna stað skipsins í kortinu.*

Þekking á gerð skriðmæla og vegmæla, á grunnlóði og djúplóði, ýmiss konar djúpmælitækjum, að finna stefnu og hraða straumsins með athugunum jarðlægra hluta; að geta fundið þann stað, er halda á til, þegar sá staður, sem siglt er frá, er kunnur, og stefnur þær og vegalengdir, er farnar hafa verið; að marka stað skipsins á kortið með miðum, miðunum og hornmælingum; að finna þá stefnu á kortinu, sem halda á, og leiðréttu þá stefnu fyrir straumi og öðrum áhrifum á hana, svo að fundin verði sú stefna, sem stýra á eftir áttavitanum, að finna þá vegalengd, er halda skal, og hve langt um líði, þangað til komið verður til ákveðins staðar.

5. *Þekking á dagbókarhaldi: Kunná að finna hvenær flóð verður og fjara. Þekking á tilgangi skipsdagbókar og leiðarbókar, meðferð þeirra og hvað og hversu í þær skuli ritað. Að kunna að finna flóð- og fjörutíma með sjávarfallatöflum.*

6. *Þekking á sextanti og notkun hans.*

Grein á helztu hlutum sextantsins, skiptingu mælibogans og brotmælisins, á stöðu speglanna og hvernig hún er athuguð og lagfærð, á markréttingu og hvernig hún finnst, og á mælingu horna milli jarðlægra punkta og á hæðarmælingum himinhnatta yfir hafsbrún. Notkun hættuhorna, bæði láréttra og lóðréttra.

7. *Þekking á himinhvolfinu og daglegri hreyfingu þess, á bauganeti þess, á því að ákveða afstöðu himinhnatta, á sólinni og hreyfingu hennar. Þekking á mælingu tímans og skiptingu hans. Kunná að finna ristíma, hágöngutíma og hvarftíma himinhnatta. Þekking á heimsásnum, miðhiminbaug, rektascensionsbaugum, deklinationsbaugum, tímabaugum, sjónbaug, azimutbaugum, hæðabaugum, rektacension, deklination, tímahornum, hvirfilhornum (azimuti), hæð, viki (amplitude), afstöðu heimsássins við sjónbauginn, dag- og náttbogum himinhnatta, æsæjum og ósæjum stjörnum, hinni daglegu hreyfingu, áhrifum breiddar og deklinationar á hæð himinhnatta. Þekking á sólbrautinni og hreyfingu sólarinnar eftir henni. Grein á stjörnuþegi, stjörnutíma, sólþegi, sóltíma, meðalþegi, meðaltíma, meðalsól, tímajöfnuði, hjálparstærðunum „R“ og „E“, trópisku sólári, almanaksári. Ristími, hágöngutími og hvarftími himinhnatta skal fundinn með viðeigandi töflum.*

8. *Þekking á hæðarleiðréttingum himinhnatta, og að kunna að finna breiddina með athugun sólar eða fastastjörnu í hádegisbaug. Þekking á lækkun hafsbrúnar, geislabroti, sjónarmun (parallaxis) og á hálfum þvermæli. Finna skal og nota hæðarleiðréttingarnar, annaðhvort hverja fyrir sig eða allar í einu. Breiddina skal finna af hæðarathugun sólar eða fastastjörnu í háboga og lágboga.*

Sjómennska (munnleg og verkleg):

1. *Þekking á alþjóðlegum siglingareglum og neyðarbendingum og á bjargtækjum og notkun þeirra.*

Þekking á reglum þeim, sem fylgja ber til að forðast ásiglingu, og á ljósum

105
6. júní

- þeim, sem skipum ber að hafa undir ýmsum kringumstæðum, svo og að kunna að nota almenn bjargtæki við björgun úr sjávarháska.
2. *Þekking á notkun alþjóða-merkjabókar og að geta lesið og gefið ljós- og hljóðmerki eftir Morse-stafrófi.*

Þekking á að gefa og taka á móti merkjum með alþjóðlegum merkjaveifum og fjarlægðarbendingum, svo og með ljós- og hljóðmerkjum eftir Morse-stafrófi.

3. *Þekking á hirðingu og meðferð á skipum, siglum, reiða, seglum, köðlum og vírum og samsetningu þeirra og öðru, sem þar að lýtur, enn fremur meðferð og hirðingu veiðarfæra.*

Auk þess er nemendum skylt að hlýða á fyrirlestra í almennri sjómennsku.

Þekking á, hve þýðingarmikil er góð hirðing og meðferð á skipum og öllu, sem þar að lýtur, og hvernig hún er framkvæmd; samsetning kaðla og víra, vafning kaðla og víra, skyn á ýmiss konar talíum, og hve margfaldan kraft þær gefa, á ýmiss konar nauðsynlegum hnútum, vafningum og brögðum; notkun rekakera, olíu og öryggislína, neyðarstýris, skyn á bráðabirgðaviðgerð á leka úti á sjó, á umbúnaði lestaropa, á legufærum og hvernig leggja beri skipi fyrir 2 akkerum og í vetrarlægi (mooring), á notkun bjargbelta og bjarghringa, útsetning og inntöku báta, á björgun manns, er dettur útbyrðis; helztu grundvallaratriði í seglasaum og að geta annast smáviðgerðir á seglum.

Þekking á, hvernig fara eigi yfirleitt með ýmiss konar veiðarfæri, bæði í notkun og þegar þau eru ekki í notkun, og hvaða þýðingu litun, borkun eða tjörgun hefur á endingu þeirra.

Íslenska (skrifleg og munnleg):

Að hafa lesið að minnsta kosti 100 bls. í 8 bl. broti, í lausu máli og ljóðum og geta skjórt þær nokkurn veginn. Efnið skal þannig valið, að nemendur læri sem flest orð og orðatiltæki, er að sjómennsku líta.

Nemendur skulu kunna nokkurn veginn lögskipaða réttitun og geta samið stutta ritgerð um einfalt efni, þannig að orðfæri sé samilegt og lesmerki rétt sett.

Nemendur skulu þekkja orðflokkan, hljóðvörp, klofningu, hljóðskipti í sterkum sögnum, beygingu málsins og allar helztu réttitunarreglur, frumlag og umsögn í setningu og helztu reglur um lesmerki. Þeir skulu geta samið samilega stílaða og stafsetta ritgerð um efni, er snertir sjómennsku, og sýna, að þeir kunni að setja lesmerki nokkurn veginn rétt.

Danska (munleg):

Að hafa lesið og geta lagt út að minnsta kosti 100 bls. í 8 bl. br., í lausu máli og ljóðum, sérstaklega um líf og störf sjómanna, og að geta talað dönsku nokkuð, einkum um það, er snertir sjómennsku. Prófsveinninn verður að kunna nokkur helztu atriði danskrar málfræði.

Enska (munleg):

Að hafa lesið og geta lagt út að minnsta kosti 100 bls. í 8 bl. br., einkum um sjómennsku, og geta talað ensku nokkuð, einkum um það, er gerist á sjó. Prófsveinninn verður að kunna nokkur helztu atriði enskrar málfræði.

Sjóréttur (munlegur):

Að þekkja helztu lagaákvæði, er snerta rétt og skyldur skipstjóra. Þekking á helztu íslenskum lagaákvæðum um skip, um hafið og á skilyrðunum til að vera skipstjóri, réttindum og skyldum hans á skipinu, um vald skipstjóra og ábyrgð á eigin gerðum og gerðum skipverja; skilyrðum til að vera stýrimaður og vélstjóri,

réttindum og skyldum þeirra á skipinu, og réttindum annarra skipverja; um ráðningu skipverja.

105

6. júní

Hjúkrunarfræði (munnleg):

Að hafa fengið yfirlit yfir það helzta, er stendur í lækningabókum sjómanna, og sé einkum lögð áherzla á þessi atriði:

1. Hjálp í viðlögum við slysfarir og algengustu sjúkdóma.
2. Samræðissjúkdóma og varnir gegn þeim.
3. Næma sjúkdóma og sóttvarnarreglur, sem skipum er skylt að hlýða.
4. Almennar heilbrigðis- og þrifnaðarreglur í skipum, hirðingu þeirra og umgengni, matvæli og fæði skipverja.

Bókhald:

Að kunna það bókhald, er staðan útheimtir. Helztu atriði tvöfaldrar bókfærslu.

Vélfræði (munnleg):

Einföldustu atriði mótorfræðinnar ásamt yfirliti yfir algengustu vélar, notkun þeirra, umhirðu og eldsneyti.

Auk þess er nemendum skylt að hlýða á fyrirlestra í veðurfræði.

15. gr.

Til farmannaprófsins útheimtist:

Stærðfræði (skrifleg og munnleg):

Hið sama og til fiskimannaprófs og enn fremur:

1. Í reikningi: Fyllri þekking á veldi og rót og á logaritmum. Reikningur með viðlægum og frádrægum stærðum með tölum og bókstöfum. Einfaldur vaxtareikningur. Einfaldar jöfnur. Þekking á, hvað átt er við með veldi og rót og með logaritmum. Grundvallaratriði bókstafareiknings og að leysa einfaldar jöfnur með einni og tveim óþekktum stærðum.
2. Í flatarmálsfræði: Skyn á rétthyrndu koordinatkerfi. Þekking á breytingu hornafallanna í þríhyrningafræðinni í rétthyrndu koordinatkerfi.
3. Í rúmfræði: Afstaða beinnar línu til flatar og afstaða flata innbygðis. Þekking prisma, strýtu, keilu, kúlu, sívalnings og á línunum, sem myndast á yfirborði þessara hluta við beinan gegnumskurð. Skyn á bogahornum og bogapríhyrningum. Rúmtak prisma, strýtu, keilu, kúlu og sívalnings. Þekking á jafnskiptum mælikvarða; að draga hring gegnum 3 gefna punkta; að draga sneiðboga yfir tilnefnt horn; að finna óþekkta parta í þríhyrningi með uppdrætti. Þekking á flatarmáli þríhyrninga, ferhyrninga, marghyrninga og hringflata. Þekking á rúmmáli og þyngd tenings, prisma, strýtu, keilu, kúlu og sívalnings.

Siglingafræði (skrifleg og munnleg):

Hið sama og til fiskimannaprófs, og enn fremur:

1. Kompásleiðréttingar. Reglurnar um leiðréttingu kompassins með segulstöngum og hlutum úr deigu járn.
2. Þekking á stefnumagnsmæli (deflector) og notkun hans við segulskekkjurannsóknir.
3. Djúpmælar. Þekking á helztu djúpmælitækjum ásamt bergmálsdýptarmælum.
4. Að kunna að finna breiddina af athugun sólar, fastastjörnu og reikistjörnu í og fyrir utan hádegisbaug, og að kunna að finna breiddina af athugun tunglsins í hágöngu (háboga). Timahorn himinhnattarins skal finna með því að nota sjóúrið og lengdina; við athugun himinhnattar fyrir utan hádegisbauginn skal finna breiddina annaðhvort með því að reikna kúlupríhyrninginn milli hvirfil-

105
6. júní

- depils, himinskaútsins og himnhnattarins, eða með því að reikna út hæðaraukann, sem leggja á við tvímiðjuháðina til þess að fá háðina í hágöngu. Tunglið skal aðeins mælt í háboga.
5. *Að kunna að fara með sjóúr og finna stöðu þess og daglegan gang.* Þekking á því, hvar sjóúrið á að vera í skipinu, hversu með það skuli fara, þegar það er í skipinu eða flutt í skipið eða úr því. Stöðu sjóúrsins skal finna með tímaathugun við himinhnetti, bæði yfir hafsbrún og gerfiláflöt, við samanburð á öðru úri og við tímamerki.
6. *Að kunna að finna lengdina með sjóúrinu og hæð sólar, fastastjörnu eða reikistjörnu.* Hér skal nota tímahornsútreikninginn og meðaltímann í Greenwich.
7. *Að kunna að finna stað skipsins með staðarlínum, byggðum á athugun sólar, tungls, fastastjörnu eða reikistjörnu.* Þekking á jafnhæðarbaugum og stefnu staðarlínu í sambandi við jafnhæðarbauga; finna skal stað skipsins með því að mæla samtímis hæð tveggja himinhnatta, eða mæla hæð himinhnatta á mismunandi tíma og taka tillit til þess, er siglt hefur verið milli athugananna; staðarlínan á kortinu sé fundin með útreikningi tveggja punkta í jafnhæðarbaug eða með einum punkti og azimuti (annaðhvort hæðar- eða tímaazimuti); enn fremur með hæðaraðferðinni. Misvisun og segulskekkju skal einnig finna með hæðar- eða tímaazimuti, með töflum eða reikningi.
8. *Fyllri þekking á himintunglum.* Almenn yfirlit yfir sólkerfið, og að þekkja helztu reiki- og fastastjörnur.
9. *Í dagbókarhaldi:* Einkum þau artiði, er snerta skipseigendur, vátryggjendur og eigendur farms.
10. *Þekking á notkun helztu raf- og radiótækja, sem notuð eru við siglingar.* Þekking á stórbaugskortum og siglingu eftir stórbaug. Skyn á Gyro-kompassum, radiómiðunartækjum, rafmagnsvegmælum og öðrum rafvélum, sem notaðar eru við siglingar. Sigling eftir stórbaug og stórbaugskort.

Vélfræði (munleg):

Þekking algengra eimvéla ásamt kötlum og hjálparvélum. Hestöfl, eldsneytiseyðsla og gæzla vélarinnar. Þekking á algengustu mótörvélum, einkum Dieselvélum og gæzlu þeirra, ásamt hjálparvélum og eldsneytiseyðslu.

Eðlisfræði (munleg):

Þekking á eðlisfræðilegum eiginleikum hluta. Jafnvægi og hreyfing fastra, fljóandi og loftkenndra hluta; þyngdarlögmál. Samstilling og sundurliðun afla. Einfaldar vélar. Eðlisþyngd. Dætur. Loftþyngdarmælar. Aðaldrættir hitafræðinnar. Einfaldar reglur um hljóðið, ljósið, rafmagn og rafsegulmagn.

Sjómennska (skrifleg, munleg og verkleg):

Hið sama og til fiskimannaprófs og enn fremur:

1. *Stutt lýsing á byggingu skipa, rúmlestir, djúprista, afturhlæðni og stöðugleiki. Viðhald skipa á sjó og landi. Áhrif skráfu og stýris. Vatnspéttar skiljur og tæmingartæki. Helztu lagaákvæði um flokkun og skoðun skipa. Aðalhlutar skipsins: Kjölur, bönd, langbönd, stefni, súðir, þilför, skiljur, skipting skipsins í vatnspétt rúm. Helztu smíðaefni og samskeyting þeirra. Helztu útreikningar, er snerta djúpristu, afturhlæðni og stöðugleika, feringu og affermingu skipa. Viðhald járn- og tréskipa. Hleðsluborð og hleðslumerki, og yfirlit yfir lög og reglur um þau efni. Stjórn og beiting skipa á höfnum inni, þröngum siglingaleiðum og í rúmsjó.*
2. *Bátar og notkun þeirra. Tæki til feringar og affermingar skipa. Meðferð farms og kjölfestu. Öryggisráðstafanir við skipströnd, árekstur, eldsvoða, sjóskaða o. fl. Linubýssur og önnur bjargtæki. Notkun leiðalýsinga o. fl. þ. h. Ein-*

faldur jafnvægisreikningur með tilliti til fermingar og affermingar skipa. Notkun taflna um styrkleika, aðallega þeirra hluta, sem notaðir eru við fermingu og affermingu skipa. Skyldur stýrimanns á verði. Stjórn og meðferð báta undir ýmsum kringumstæðum, bæði við land og í rúmsjó; notkun báta við björgun úr sjávarháska; brimlending, og hvernig flutt eru út akkeri með bátum. Útreikningur á þeirri áreynslu, sem losunartæki verða fyrir. Helztu ráðstafanir og hvers ber að gæta við flutning ýmiss konar farms. Hirðing og loftræsting farm- og kolarúma. Vatn sem kjölfesta. Björgunarráðstafanir á skipi og mönnum við skipströnd, í rúmsjó og við árekstur. Íkveikjuhætta af farmi, eldvoði, eldsvarnir og slökkvitæki. Skemmdir á skipi og farmi. Rekakkeri. Neyðarstýri. Að lægja sjó með olíu eða lýsi. Meðferð og notkun líubyssu, bjargstóls og annarra bjargtækja. Að draga skip og að leggja skipi í rétt. Staða stýrimannsins á skipinu og skyldur þær, sem á honum hvíla, bæði á ferðinni og við land.

Landafræði og veðurfræði (munnleg):

Stutt yfirlit yfir landslag hinna helztu meginlanda. Helztu skipgengar ár og fljót. Heimshöfin og helztu siglingaleiðir. Helztu verzlunarborgir. Skyn á helztu loft- og sjávarmælitækjum. Skipting hitans á yfirborði jarðar. Vatnsgufa loftsins, ský og úrkoma. Veðurfregnir og veðurkort. Rafmagn í gufuhvolfinu. Loftþrýstingur. Vindar og lögmál þeirra. Þekking helztu rafstrauma. Orsakir hitabeltissstorma, og hvernig beri að sigla til að forðast þá eða komast úr þeim.

Íslenzka (skrifleg og munnleg):

Að hafa lesið að minnsta kosti 200 bls. í 8 bl. broti í lausu máli og ljóðum og geta skýrt það vel. Efnið skal þannig valið, að nemendur læri sem flest orðtök, er að sjómennsku lúta. Jafnframt skulu þeir hafa lært það af íslenzkri málfræði, er þarf til þess að fara vel með íslenzkt mál í ræðu og riti, og geta skrifað á allgóðu máli og með góðri stafsetningu ritgerð um efni, er snertir sjóferðir, og samið laglega skjöl þau og skilríki, er staða þeirra heimtar.

Nemandinn skal kunna hið sama og krafizt er til fiskimannaprófs, en auk þess, sem þar segir, skal hann þekkja deili á brottfalli, samlögun, hljóðbreikkun, hljóðgreiningu og kunna öll helztu atriði setningarfræðinnar.

Danska (skrifleg og munnleg):

Að hafa lesið og geta lagt út að minnsta kosti 200 bls. í 8 bl. broti í lausu máli og ljóðum, einkum um líf og störf sjómanna, og geta talað dönsku sæmilega, einkum um það, er sjómennsku snertir, og að geta gert léttan danskan stíl.

Nemandinn verður að kunna helztu atriði danskrar málfræði og geta talað málið, einkum um þau efni, er varða stöðu hans.

Enska (skrifleg og munnleg):

Að hafa lesið að minnsta kosti 200 bls. í 8 bl. broti, einkum um líf og störf sjómanna, skilja, „Nautical Almanac“ og geta talað ensku nokkurn veginn, einkum um það, er sjómennsku tilheyrir. Prófsveinn verður að kunna helztu atriði enskrar málfræði og geta talað málið nokkurn veginn, einkum um þau efni, er snerta stöðu hans.

Sjóréttur (munnlegur):

Nokkru fyllri þekking en til fiskimannaprófs, einkum um farmbréf og farm-skirteini. Farmsamningar.

Hjúkrunarfræði (munnleg):

Nokkru fyllri þekking en til fiskimannaprófs, einkum um hitabeltissjúkdóma og varnir gegn þeim.

105
6. júní

Bókhald og viðskiptafræði (skrifleg og munnleg):

Þau atriði, er farmenn skipta mestu og staða þeirra heimtar. Að kunna svo tvöfalda bókfærslu, að hann geti fært sjálfstætt bókhald fyrir skipið og gert upp rekstursreikning þess. Helztu atriði almennrar viðskiptafræði.

16. gr.

Til skipstjóraprófs á varðskipum ríkisins útheimtist:

Stórskotafræði (munnleg og verkleg):

1. *Þekking á byssum varðskipa ríkisins, notkun þeirra og hirðingu.*
2. *Þekking á fjarlægðamælum og notkun þeirra.*

Ljósfræði (munnleg):

Þekking á frumatriðum ljósfræðinnar, prismaglerjum og öðrum sjónglerjum.

Mælingafræði og stærðfræði (skrifleg og munnleg):

1. *Mælistaðir og lega þeirra til staðarákvarðana.*
2. *Þekking á leiðréttingum horna, merkja og miðana á jörðunni til útsendingar í vaxandi kort.*
3. *Þekking á leiðréttingu sextanthorna vegna hæðarmismunar mælistaðanna. Flokkun og nákvæmni mælistaða, og hvers ber að gæta við val þeirra til staðarákvarðana. Að kunna að leiðrétta horn, sem mæld eru með sextanti milli mishárna mælistaða, þegar kunn eru hæðarhorn af mælistöðunum. Fyllri kunnátta í stærðfræði en til farmannaprófs, einkum í bókstafareikningi, líkingum og hornafræði.*

Alþjóðamerki (verklegt):

Leikni í notkun ljós- og hljóðmerkja og merkjaflagga. Leikni í að nota handflögg til merkjagjafa eftir alþjóðareglum. Áherzla skal lögð á merkjagjafir eftir Morse-stafrófi og með tveim handflöggum eftir alþjóðareglum.

Alþjóðaréttur (munnlegur):

Helztu ákvæði milliríkjasamninga um gæzlu landhelginnar og um fiskveiðar á hafinu. Þýðing og gæzla landhelginnar á ófriðartímum.

Enska (skrifleg og munnleg):

Fyllri kunnátta í að tala og rita málið, en krafizt er til farmannaprófs.

Þýzka (skrifleg og munnleg):

Sama kunnátta og í ensku.

Líkamsæfingar:

Kunnátta í algengri leikfimi og æfing í að sjórna leikfimisflokki. Róðraræfingar og kunnátta í að stjórna bátum. Krafizt er þeirrar kunnáttu, sem nauðsynleg er til þess að geta stjórnað þeim æfingum í leikfimi, sem hægt er að viðhafa á skipi. Enn fremur róðraræfingar eftir settum reglum og kunnátta í að stjórna bæði róðrar- og vélbátum. Prófsveinn sé æfður í að gefa fyrirskipanir í því, er að þessu lýtur, kveðjum og viðeigandi framkomu sem yfirmaður.

III. KAFLI

105

6. júní

Einkunnir og skilyrði fyrir að standast prófin.

Fyrirmynd fyrir prófvottorðum.

17. gr.

Við fiskimannapróf skal gefa 22 einkunnir, sem sé:

Í stærðfræði: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn	1
Í siglingafræði: 4 einkunnir fyrir skriflegar úrlausnir, 2 einkunnir fyrir 2 munnlegar úrlausnir	6
Í notkun sextants	1
Í sjómennsku: 1 einkunn fyrir munnlegar úrlausnir í alþjóða siglingareglum og neyðarbindingum, 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn í almennri sjómennsku og viðhaldi skipa og veiðarfæra, 1 einkunn fyrir kunnáttu í verklegri sjóvinnufræði og 1 einkunn fyrir kunnáttu í merkjagjöfum eftir Morse-stafrófi og í notkun alþjóða merkjabókar	4
Í íslenzku: 2 einkunnir fyrir 1 munnlega og 1 skriflega úrlausn	2
Í dönsku: 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn	1
Í ensku: 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn	1
Í sjórétti: 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn	1
Í bókhaldi: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn	1
Í heilsufræði: 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn	1
Í vélfræði: 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn	1
Í ritleikni og frágangi skriflegra verkefna: 1 einkunn	1
Í iþróttum	1
Við farmannaprófið skulu gefnar 33 einkunnir, sem sé:	
Í stærðfræði: 2 einkunnir fyrir 1 munnlega og 1 skriflega úrlausn	2
Í siglingafræði: 6 einkunnir fyrir skriflegar úrlausnir, 3 einkunnir fyrir 3 munnlegar úrlausnir	9
Í notkun sextants	1
Í sjómennsku: 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn í alþjóða siglingareglum og neyðarbindingum, 2 einkunnir fyrir 1 munnlega og 1 skriflega úrlausn í almennri sjómennsku og í skipagerð, 1 einkunn fyrir kunnáttu í verklegri sjóvinnufræði og 1 einkunn fyrir kunnáttu í merkjagjöfum eftir Morse-stafrófi og í notkun alþjóða merkjabókar	5
Í landafræði og veðurfræði: 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn	1
Í íslenzku: 2 einkunnir fyrir 1 munnlega og 1 skriflega úrlausn	2
Í dönsku: 2 einkunnir fyrir 1 munnlega og 1 skriflega úrlausn	2
Í ensku: 2 einkunnir fyrir 1 munnlega og 1 skriflega úrlausn	2
Í sjórétti: 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn	1
Í heilsufræði: 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn	1
Í bókhaldi: 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn	1
Í viðskiptafræði: 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn	1
Í vélfræði: 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn	1
Í eðlisfræði: 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn	1
Í ritleikni og frágangi skriflegra verkefna: 1 einkunn	1
Í iþróttum	2
Við skipstjóraþróf á varðskipum ríkisins skulu gefnar 12 einkunnir, sem sé:	
Í stórskotafræði: 1 einkunn fyrir munnlega og verklega úrlausn	1
Í mælingafræði og stærðfræði: 2 einkunnir fyrir munnlegar og skriflegar úrlausnir	2
Í alþjóðamerkjum: 1 einkunn fyrir verklegar úrlausnir	1

105
6. júní

<i>Í alþjóðarétti:</i> 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn	1
<i>Í ensku:</i> 2 einkunnir fyrir 1 munnlega og 1 skriflega úrlausn	2
<i>Í þýzku:</i> 2 einkunnir fyrir 1 munnlega og 1 skriflega úrlausn	2
<i>Í líkamsæfingum:</i> 2 einkunnir fyrir hæfni í þessum greinum	2
<i>Í ritleikni og frágangi skriflegra verkefna:</i> 1 einkunn	1

18. gr.

Til þess að standast próf útheimtist:

Í siglingareglum ekki lægra en einkunnin 5.

Í íslenzku og siglingafræði ekki lægra en meðaleinkunnin 4 í hvoru.

Meðaleinkunn minnst 4.

Hæstu og lægstu aðaleinkunnir við prófin verða því sem hér segir:

Við *fiskimannapróf*: Hæsta einkunn 176 stig, lægsta einkunn 88 stig.

Við *farmannapróf*: Hæsta einkunn 264 stig, lægsta einkunn 132 stig.

Við *skipstjórapróf á varðskipum ríkisins*: Hæsta einkunn 96 stig, lægsta einkunn 48 stig.

Ágætiseinkunn telst meðaleinkunnin	7.15—8
1. einkunn telst meðaleinkunnin	6—7.15
2. einkunn telst meðaleinkunnin	5—6
3. einkunn telst meðaleinkunnin	4—5

19. gr.

Hver prófsveinn, er próf hefur staðizt, fær prófskírteini, er sýnir séreinkunnir hans og aðaleinkunn. Skírteinið skal gefið út á íslenzku og ensku eftir þeim fyrirmyndum, sem hér fara á eftir:

1. fyrirmynd.

STÝRIMANNASKÓLINN Í REYKJAVÍK

PRÓFSKÍRTEINI

N. N. (fullt nafn)

fæddur (fæðingarstaður, fæðingardagur og -ár)

hefur staðizt

fiskimannapróf

samkvæmt lögum nr. 69 12. apríl 1945, um stýrimannaskólann í Reykjavík,
og hlotið þessar einkunnir:

Í stærðfræði	1 eink.		stig
— siglingafræði	6	—	—
— notkun sextants	1	—	—
— siglingareglum	1	—	—
— merkjagjöfum	1	—	—
— sjómennsku	2	—	—
— íslenzku	2	—	—
— dönsku	1	—	—
— ensku	1	—	—
— sjórétti	1	—	—
— bókhaldi	1	—	—
— heilsufræði	1	—	—
— vélfræði	1	—	—
— ritleikni	1	—	—
— íþróttum	1	—	—

Aðaleinkunn stig

sem verður meðaleinkunnin . . . , og hefur hann því staðizt prófið
með einkunn.

105

6. júní

Stýrimannaskólinn í Reykjavík, árið 19....

.
skólastjóri.

Hæsta einkunn við prófið er 8 stig og hæsta aðaleinkunn því 176 stig.

Til þess að standast prófið þarf:

- Í siglingareglum ekki lægra en . . . 5 stig
- íslenzku minnst 8 —
- siglingafræði minnst 24 —
- meðaleinkunn minnst 4 = aðaleinkunn minnst 88 stig.

2. fyrirmynd.

STÝRIMANNASKÓLINN Í REYKJAVÍK

PRÓFSKÍRTEINI

N. N. (fullt nafn)

fæddur (fæðingarstaður, fæðingardagur og -ár)
hefur staðizt

farmannapróf

samkvæmt lögum nr. 69 12. apríl 1945, um stýrimannaskólann í Reykjavík,
og hlotið þessar einkunnir:

Í stærðfræði	2 eink.	 stig
– siglingafræði	9 —	 —
– notkun sextants	1 —	 —
– siglingareglum	1 —	 —
– merkjagjöfum	1 —	 —
– sjómennsku	3 —	 —
– landafræði og veðurfræði	1 —	 —
– íslenzku	2 —	 —
– dönsku	2 —	 —
– ensku	2 —	 —
– sjórétti	1 —	 —
– heilsufræði	1 —	 —
– bókhaldi	1 —	 —
– viðskiptafræði	1 —	 —
– eðlisfræði	1 —	 —
– vélfræði	1 —	 —
– ritleikni	1 —	 —
– íþróttum	2 —	 —

Aðaleinkunn stig

sem verður meðaleinkunnin . . . , og hefur hann því staðizt prófið
með einkunn.

Stýrimannaskólinn í Reykjavík, árið 19....

.
skólastjóri.

Hæsta einkunn við prófið er 8 stig og hæsta aðaleinkunn því 264 stig.

Til þess að standast prófið þarf:

- 105 Í siglingareglum ekki lægra en ... 5 stig
 6. júní – íslenzku minnst 8 —
 – siglingafræði minnst 36 —
 – meðaleinkunn minnst 4 = aðaleinkunn minnst 132 stig.

3. fyrirmynd.

STÝRIMANNASKÓLINN Í REYKJAVÍK

PRÓFSKÍRTEINI

N. N. (fullt nafn)
 fæddur (fæðingarstaður, fæðingardagur og -ár)
 hefur staðizt

skipstjórapróf á varðskipum ríkisins

samkvæmt lögum nr. 69 12. apríl 1945, um stýrimannaskólann í Reykjavík,
 og hlotið þessar einkunnir:

Í stórskotafræði	1 eink.	stig
– mælingafræði	2 —	—
– alþjóðamerkjum	1 —	—
– alþjóðarétti	1 —	—
– ensku	2 —	—
– þýzku	2 —	—
– líkamsæfingum	2 —	—
– ritleikni	1 —	—

Aðaleinkunn stig

sem verður meðaleinkunnin, og hefur hann því staðizt prófið
 með einkunn.

Hæsta einkunn við prófið er 8 stig og hæsta aðaleinkunn því 96 stig.
 Til þess að standast prófið þarf 48 stig.

Stýrimannaskólinn í Reykjavík, árið 19....

.....
 skólastjóri.

20. gr.

Nöfn þeirra, er ganga undir próf, skal rita í bók, sem atvinnumálaráðuneytið
 löggildir, og sem geymist í stýrimannaskólanum. Skal í henni skýrt frá fullu nafni
 hvers prófsveins, fæðingarstað, fæðingardeg og fæðingarári, og frá einkunnum
 þeim, sem gefnar voru við prófið. Inn í hana skal færa öll skrifleg prófverkefni
 og yfir höfuð ítarlega skýrslu um prófið. Forstöðumaður skólans sér um, að próf-
 bókin sé færð. Hún skal undirrituð af öllum, sem einkunnir gáfu í prófinu.

Prófvottorðin undirrita forstöðumaður einn.

IV. KAFLI

Samkvæmt 19. gr. laga nr. 69 12. apríl 1945, um stýrimannaskólans í Reykja-
 vík, eru hér með sett ákvæði til bráðabirgða um *fiskiskipapróf*.

21. gr.

Próf þetta skal haldið í lok janúarmánaðar í næstu 5 ár, í fyrsta skipti árið
 1946 og síðast árið 1950.

22. gr.

105

Ákvæði 2.—13. gr. og 21. gr. þessarar reglugerðar eiga einnig við um fiski-skipapróf. 6. júní

23. gr.

Prófkrofur.

Til fiskiskipaprófs útheimtist:

Stærðfræði (skrifleg):

1. *Reikningur*: Þekking á heilum tölum, almennum brotum, tugabrotum, þriðliðu, einföldum prósentureikningi og notkun logaritma.
2. *Flatarmálsfræði*: Beinar linur, horn, hringurinn, flatir þríhyrningar og ferhyrningar. Þríhyrningaupprættir.
3. *Þríhyrningafræði*: Notkun taflna yfir rétthyrnda þríhyrninga og kunnátta í að nota logaritma yfir hornaföllin.
4. *Rúmfræði*: Útreikningur rúmtaks ferstrendings og sívalnings.

Siglingafræði (munnleg og skrifleg):

1. Þekking á jarðarhnettinum, lögun hans og stærð, bauganeti hans, lengd og breidd, breiddarmun, lengdarmun og afviki. Kompáslinur og kompásstrik, kompásinn og notkun hans. Misvisun og segulskekkja og hvernig þær stærðir verða fundnar með jarðlægum athugunum og með viks- og azimutathugun sólarinnar. Segulskekkjutöflur og stýristöflur og notkun þeirra.
2. Þekking á sjókortum, innihaldi þeirra og notkun. Þekking á vegmæli og ýmiss konar djúpmælitækjum. Þekking á leiðarreikningi, straumi og drift, að setja stefnu skipsins og að finna stað skipsins í kortinu. Að ákveða stað skipsins með tveimur staðarlínum, fundnum samtímis og á mismunandi tímum. Staðar-ákvarðanir með radió-miðunum.
3. Þekking á sextanti og notkun hans og að mæla lárétt og lóðrétt horn með honum. Kunna að rita skipsdagsbók og leiðarbók. Kunna að finna hvenær flóð verður og fjara.
4. Þekking á himinhvolfinu og bauganeti þess, daglegu hreyfingunni og gangi jarðarinnar kringum sólina. Belti jarðarinnar og árstíðir. Hlutfallið milli tína og lengdar. Stjórnufræðiárbækur og notkun þeirra. Ristími og hvarftími sólar. Azimutspeglar. Notkun taflna yfir hæðarleiðréttingar. Að finna breiddina eftir hæð sólar í hádegisbaug.

Íslenzka (skrifleg og munnleg):

Að hafa lesið að minnsta kosti 40 bls. í 8 bl. broti og geta skýrt það nokkurn veginn. Þeir skulu geta farið sæmilega með íslenzkt mál í ræðu og riti, sérstaklega í þeim efnum, er til stöðu þeirra heyra. Aðalatriði málfræðinnar og allar helztu stafsetningarreglur.

Danska (munnleg):

Að hafa lesið og geta lagt út að minnsta kosti 50 bls. í 8 bl. broti í lausu máli, sérstaklega um líf og störf sjómanna, ásamt helztu málfræðiatríðum.

Sjóréttur (munnlegur):

Að þekkja helztu lagaákvæði, er snerta rétt og skyldur skipstjóra og skipverja. Þekking á helztu íslenzkum lagaákvæðum um skip, um hafið og á skilyrðunum til að vera skipstjóri, stýrimaður og vélstjóri, og á réttindum og skyldum þeirra á skipinu. Þekking á valdi og ábyrgð skipstjóra á eigin gerðum og á gerðum skipverja, réttindum og skyldum þeirra á skipinu og á ráðningu skipverja.

Hjúkrunarfræði (munnleg):

Að hafa fengið yfirlit yfir það helzta, er stendur í lækningabókum sjómanna, og sé einkum lögð áherzla á þessi atriði:

- 105 1. Hjálp í viðlögum við slysfarir og algengustu sjúkdóma.
 6. júní 2. Samræðissjúkdóma og varnir gegn þeim.
 3. Næma sjúkdóma og sóttvarnarræglur, sem skipum er skylt að hlýða.
 4. Almennar heilbrigðis- og þrifnaðarreglur í skipum, hirðingu þeirra og umgengni, matvæli og fæði skipverja.

Alþjóðamerki:

Þekking á notkun alþjóða-merkjabókar.

Auk þess er nemendum skylt að hlýða á fyrirlestra í veðurfræði.

Einkunnir og skilyrði fyrir að standast prófið.

Fyrirmynd prófvottorða o. fl.

24. gr.

Við fiskiskipapróf skulu gefnar 14 einkunnir, sem sé:

<i>Í stærðfræði:</i> 1 einkunn fyrir skriflega úrlausn	1
– <i>siglingafræði:</i> 3 einkunnir fyrir skriflegar úrlausnir og 2 einkunnir fyrir munnlegar úrlausnir	5
<i>Í notkun sextants:</i> 1 einkunn	1
– <i>íslenzku:</i> 2 einkunnir fyrir eina munnlega og eina skriflega úrlausn ..	2
– <i>dönsku:</i> 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn	1
– <i>sjórétti:</i> 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn	1
– <i>hjúkrunarfræði:</i> 1 einkunn fyrir munnlega úrlausn	1
– <i>alþjóðamerkjum:</i> 1 einkunn	1
– <i>ritleikni</i> og frágangi skriflegra verkefna 1 einkunn	1

25. gr.

Til þess að standast prófið þarf:

Í siglingafræði og íslenzku ekki lægra en meðaleinkunnina 4 í hvoru.

Meðaleinkunn minnst 4.

Hæsta aðaleinkunn verður þannig 112 stig, en til þess að standast prófið þarf 56 stig.

Einkunnir eru hinar sömu og við önnur próf skólans.

26. gr.

Hver prófsveinn, er próf hefur staðizt, fær prófskírteini, er sýnir séreinkunnir hans og aðaleinkunn. Skal það gefið út eftir þessari fyrirmynd:

STÝRIMANNASKÓLINN Í REYKJAVÍK

PRÓFSKÍRTEINI

N. N. (fullt nafn)

fæddur (fæðingarstaður, fæðingardagur og -ár)

hefur staðizt

fiskiskipapróf

samkvæmt lögum nr. 69 12. apríl 1945, um stýrimannaskólann í Reykjavík, og hlotið þessar einkunnir:

Í stærðfræði	1 eink.	 stig
– siglingafræði	5 —	 —
– notkun sextants	1 —	 —
– íslenzku	2 —	 —
– dönsku	1 —	 —

Í sjórétti	1 eink.	stig
– hjúkrunarfræði	1 —	—
– alþjóðamerkjum	1 —	—
– ritleikni	1 —	—

105

6. júní

Aðaleinkunn stig

sem verður meðaleinkunnin, og hefur hann því staðizt prófið með einkunn.

Stýrimannaskólinn í Reykjavík, árið 19....

.....

skólastjóri.

Hæsta einkunn við prófið er 8 stig og hæsta aðaleinkunn því 112 stig.

Til þess að standast prófið þarf:

Í siglingafræði minnst 20 stig

– íslenzku minnst 8 —

– meðaleinkunn minnst 4 = aðaleinkunn minnst 56 stig.

27. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Með henni er felld úr gildi prófreglugerð fyrir stýrimannaskólann í Reykjavík, nr. 56 29. apríl 1938.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 6. júní 1945.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

106

6. júní

um námskeið og próf í siglingafræði utan Reykjavíkur.

Samkvæmt 18. gr. laga nr. 69 12. apríl 1945, um stýrimannaskólann í Reykjavík, eru hér með sett eftirfarandi ákvæði um námskeið, er veita þá fræðslu, sem þarf til þess að öðlast skipsjónarréttindi samkvæmt 4. gr. laga nr. 68 12. apríl 1945, um atvinnu við siglingar á íslenskum skipum, og þá fræðslu, sem þarf til þess að setjast í síðari bekk fiskimannadeildar stýrimannaskólans í Reykjavík.

I. KAFLI

Ákvæði ýmislegs efnis.

1. gr.

Námskeiðin skulu haldin annaðhvort ár, samtímis á tveim stöðum utan Reykjavíkur, þegar næg þátttaka er fyrir hendi. Þessir staðir eru: Ísafjörður, Akureyri, Neskaupstaður og Vestmannaeyjar.

Það árið, þegar ártalið er jöfn tala, skal halda námskeið á Akureyri og í Vestmannaeyjum, en hitt árið, oddatöluárið, á Ísafirði og í Neskaupstað.

Námskeiðin skulu standa frá októberbyrjun til janúarloka.

2. gr.

Ekkert námskeið verður haldið, séu nemendur til fiskimannaprófs færri en 5.